

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyně JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

navrhovatelů: a) **M. K.**

b) **Mgr. A.K.**

oba zastoupeni Mgr. Danielou Rybkovou, advokátkou
sídlem Jana Želivského 2385/11, 130 00 Praha

proti

odpůrci:

Obec Staré Město

sídlem Jamnická 46, 738 01 Staré Město
zastoupený Mgr. Jiřím Kubalou, advokátem
sídlem V. Sládka 35, 738 01 Frýdek-Místek

o zrušení opatření obecné povahy, územního plánu Staré Město

takto:

I. Opatření obecné povahy č. 1/2018 - Územní plán Staré Město **se zrušuje** co do vymezení veřejně prospěšné stavby VD3 a co do vymezení zastavitelné plochy Z11.

II. Ve zbytku se návrh **zamítá**.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Navrhovatelé se návrhem ze dne 29. 7. 2019 domáhali zrušení opatření obecné povahy č. 1/2018, územního plánu Staré Město.
2. Navrhovatel a) M. K., je vlastníkem pozemku parc. č. X, zapsaného na LV č. X, navrhovatelé dále mají v podílovém spoluvlastnictví každý k ideální $\frac{1}{2}$ pozemky parc. č. X a X, zapsané na LV č. X a dále mají ve společném jmění manželů pozemky zapsané na LV č. X parc. č. X, parc. č. X, parc. č. X, parc. č. X, parc. č. X, parc. č. X, jehož součástí je stavba, parc. č. X a stavbu postavenou na pozemku parc. č. X – rodinný dům č. p. X, vše zapsáno pro obec x, k. ú. x. Nemovitosti využívají k bydlení a relaxaci a současně též k provozování zemědělské a živnostenské činnosti. Odpůrce je vlastníkem komunikace parc. č. x, ostatní komunikace, ostatní plocha (dále jen „obecní cesta“), která má být jako zastavitelná plochy Z11 rozšířena přes pozemky navrhovatelů X, X a X. Tato zastavitelná plocha je zařazena do veřejně prospěšných staveb dopravní infrastruktury VD3 jako vyvlastňovací titul, pro který může být výkon vlastnického práva navrhovatelů zčásti nebo zcela omezen. Proti tomu navrhovatelé po celou dobu projednávání územního plánu podávali námítky. Obecní cesta sloužila až do doby výstavby nových rodinných domů výhradně pro pěší a cyklisty, což odpovídalo jejímu povrchu i šířce. Nyní je částečně využívána i automobily. Obslužná komunikace pro novou výstavbu rodinných domů však může být vedena vhodnějšími trasami. Jednak je to trasa přes bývalou skládku, u které by nebylo nutno zasahovat do vlastnických práv soukromých osob a zabírat dosud nedotčený půdní fond. Spočívala by ve směně pozemků parc. č. X a parc. č. X (ve společném jmění manželů M., pozn. soudu) za pozemek parc. č. x (pole) ve vlastnictví odpůrce, a tím by obslužná komunikace vedla výlučně na pozemcích odpůrce a České republiky, které spravuje Povodí Odry. S touto variantou všichni vlastníci souhlasili, odpůrce ji přesto zamítl. Druhá varianta spočívá v nové komunikaci „od bytovek z centra obce“ v zastavitelné ploše Z1, která je již ve vlastnictví odpůrce. Ani tato varianta nebyla akceptována.
3. Podle názoru navrhovatelů postupoval odpůrce svévolně a diskriminačně, nezohlednil zásah do vlastnických práv navrhovatelů, jejichž rodinný dům by realizací veřejně prospěšné stavby VD3 stál mezi dvěma asfaltovými cestami, zvýšil by se hluk, prašnost, imise a emise, znehodnotily by se pozemky, kde navrhovatelé provádějí zemědělskou a živnostenskou činnost. Navrhovatelé namítají nepřiměřenost zásahu a porušení proporcionality mezi přijatým řešením a zásahem do jejich vlastnických práv.
4. Dále namítají nedostatečné vypořádání jimi vznesených námitek, zejména námítky zásahu komunikace do ochranného pásma studny a ohrožení zdroje pitné vody. Odpůrce při vypořádání této námítky vycházel z vyjádření vodoprávního úřadu, které navrhovatelé považují za nekompetentní a požadují zpracování znaleckého posudku.
5. Napadený územní plán nevysvětluje, proč došlo ke změně územního plánu z roku 2002 v celkové koncepci obslužnosti v předmětném území. V předchozím územním plánu bylo území napojováno ze tří napojovacích míst, nyní se počítá pouze s jedním, a to spornou

obecní cestou. V novém územním plánu byly sice omezeny plochy bydlení, ale pouze účelově, kdy stávající plochy určené pro funkci bydlení se změnilly na plochu územní rezervy bydlení. V konečném důsledku to povede k tomu, že dojde k realizaci původního plánu, ale pouze s jedním napojovacím bodem. Nově navržené řešení není ani technicky možné z důvodu realizace oblouků, kdy úhel napojení je velmi prudký a nebyla zhotovena žádná studie proveditelnosti.

6. Navrhovatelé konečně namítli formální pochybení, kdy pro spolupráci s pořizovatelem byli zastupitelé určeni podle chybného ustanovení stavebního zákona, které neodpovídá pravomocem zastupitelstva stanovených tímto zákonem. Nadto je nestandardní a nezákonné, aby byli určeni dva zastupitelé, což ztížilo komunikaci a osobní odpovědnost konkrétních osob.

Stanovisko odpůrce:

7. Odpůrce s žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Navrhovatelé v žalobě zopakovali námitky, které uvedli v podnětu k přezkumu a se kterými se podrobně vypořádal Krajský úřad Moravskoslezského kraje, s jehož názory odpůrce souhlasí.
8. Odpůrce poukázal na to, že rozšíření obecní cesty a její zařazení do veřejně prospěšných staveb bylo obsaženo již v původním územním plánu obce z roku 2002 a zrušení veřejně prospěšné stavby po 17 letech by bylo nepřipustným zásahem do dobré víry ostatních adresátů územního plánu. Do návrhu nového územního plánu byl převzat záměr vybudování obslužné komunikace pro nové obytné zóny vyplývající z dosud platného územního plánu z července 2002. Je pravdou, že při projednání nového územního plánu odpůrce zvažoval i jiné varianty, byly ale shledány jako nevyhovující. Nejvhodnější podmínky pro rozvoj obce jsou v lokalitě vymezených zastavitelných ploch Z1, Z2 a Z1a a rezervy R1 a nejvhodnějším řešením pro kapacitně dostačující příjezdovou komunikaci je právě rozšíření stávající obecní cesty. Zde převládá veřejný zájem nad zájmem jednotlivých dotčených vlastníků nemovitostí.
9. K navrženým variantám odpůrce stručně uvedl, že varianta „kolem bývalé skládky“ je nereálná z důvodu její asanace, kterou Povodí Odry nemá v úmyslu provést, a byla by tak spojena s „astronomickými náklady“. Varianta „od bytovek z centra obce“ neřeší problém jednoho vjezdu do lokality.
10. K námitce chybného určení zastupitelů odpůrce uvedl, že dva zastupitelé byli určeni ještě před projednáním návrhu podle § 50 stavebního zákona, pořizovatel i tak jednal pouze jedním z nich. Po rozhodnutí obce byla určenou zastupitelkou Ing. Arch. M. A., kterou vystřídal Mgr. Bc. J. R. Celý proces konzultace územního plánu byl vždy s jedním zastupitelem.

Zjištění ze správního spisu a z provedeného dokazování:

11. Pro obec Staré Město byl pořízen a vydán územní plán, který nabyl účinnosti dne 15. 8. 2002 a který byl jednou změněn opatřením obecné povahy účinným ode dne 21. 8. 2009. Z tohoto územního plánu soudu zjistil, že v něm byla vymezena veřejně prospěšná stavba

D17, jejíž podmínky nebyly v textové části blíže stanoveny; z grafické části a její legendy vyplývá, že jde o „*obslužnou komunikaci pro nové obytné zóny a průmyslové zóny, I. etapa*“, která zahrnovala místní komunikaci od napojení kolem pozemků navrhovatelů na ulici x (silnice III/4773), až k ulici U x, a z této místní komunikace vedla odbočka západním směrem, která se nově napojovala na ulici x v místě cca 600m západně od pozemků navrhovatelů. Veřejně prospěšná stavba místní komunikace D17 tak byla napojena na stávající silniční systém ve třech bodech (na ulici x v místě u navrhovatelů a v místě vzdáleném cca 600m západně od navrhovatelů a na ulici U x) a probíhala skrz urbanizovanou plochu obytné bytové výstavby - funkční plochy bydlení v čistě rodinných domech (B), kterou částečně rámovala.

12. S ohledem na nový stavební zákon schválilo zastupitelstvo města na svém 10. zasedání dne 27. 6. 2012 pořízení nového územního plánu. Dne 6. 2. 2013 na 13. zasedání schválilo zastupitelstvo „*podle § 6 písm. b) stavebního zákona žádost obce o pořizování územního plánu obce Staré Město, která bude předána úřadu územního plánování Magistrátu města Frýdku-Místku*“. Zastupitelstvo současně určilo starostu a místostarostu obce jako určené zastupitele, kteří budou s pořizovatelem při projednávání územního plánu spolupracovat.
13. Projednávání návrhu zadání územního plánu bylo zahájeno veřejnou vyhláškou dne 4. 6. 2013. Součástí návrhu bylo mj. v územním plánu vyznačit všechna zastavitelná území a plochy přestavby, řešit koncepci dopravního napojení zastavitelných ploch a mezi veřejně prospěšné stavby zařadit úseky komunikací navržené k rozšíření. Upravený návrh byl dne 27. 8. 2013 předán ke schválení v zastupitelstvu obce a zadání územního plánu schválilo zastupitelstvo dne 18. 9. 2013 na svém 17. zasedání. O zpracování územního plánu požádal starosta obce dne 25. 9. 2013.
14. Dne 17. 12. 2014 zastupitelstvo obce určilo ing. Arch. M. A. jako určeného zastupitele, který bude s pořizovatelem při projednávání územního plánu spolupracovat podle § 47 odst. 1 a 4, § 51 odst. 1 a 3 a § 53 odst. 1 stavebního zákona. Dne 18. 12. 2014 byl veřejnou vyhláškou doručen návrh územního plánu spolu s výzvou k uplatnění připomínek, na jejichž základě byl návrh územního plánu upraven.
15. Řízení o vydání územního plánu bylo zahájeno veřejnou vyhláškou dne 19. 10. 2015.
16. V návrhu územního plánu byla vymezena veřejně prospěšná stavba VD3 – „*rozšíření místní komunikace – zastavitelná plocha Z11*“, přičemž zastavitelná plochy Z11 byla vymezena v lokalitě „U x“, s převládajícím navrhovaných způsobem využití „*veřejné prostranství*“ a výměrou 0,05ha; jedná se o „*místní komunikaci určenou k rozšíření*“ v místě stávající obecní cesty, u které má dojít k jejímu rozšíření směrem mj. k parcelám č. X, X a X, ve vlastnictví navrhovatelů, o celkové délce od napojení na ulici x cca 400m.
17. Navrhovatelé k rozšíření stávající obecní cesty a jejímu zařazení mezi veřejně prospěšné stavby vznesli jak připomínky, tak námítky (dne 2. 12. 2017), obsahově shodné s žalobními námítkami; ohledně alternativních variant přístupové cesty k novostavbám poukázali na „*v předchozím návrhu územního plánu uvedenou cestu kolem bývalé skládky*“.

18. Odpůrce nechal posoudit jak nezbytnost rozšíření obecní cesty a její zařazení do veřejně prospěšných staveb, tak navrženou variantu dopravní obsluhy plochy Z1, na základě čehož byla nejprve zastavitelná plocha Z11 z návrhu územního plánu vypuštěna. Tuto variantu dopravní obslužnosti však zastupitelé dne 15. 3. 2017 zamítli s poukazem na to, že Povodí Odry nemá v úmyslu provést sanaci skládky, a pokud by byla tato varianta realizována, byla by spojena s velkou finanční zátěží pro odpůrce.
19. O námitkách navrhovatelů rozhodlo zastupitelstvo obce dne 16. 7. 2018 na 23. zasedání tak, že námitkám nevyhovělo; současně schválilo předložený návrh územního plánu bez úprav. Při vypořádání námitek navrhovatelů odpůrce zdůraznil, že veřejně prospěšnou stavbu místní komunikace vymezil již původní územní plán u roku 2002. Do návrhu byla vrácena zastavitelná plocha Z11 pro rozšíření stávající obecní cesty jako veřejně prospěšná stavba, z důvodu, že se jedná o „nejlepší variantu, protože je nutné rozšířit jen krátký úsek zasahující jen několik vlastníků pozemků. Jiné varianty dopravní obsluhy výše zmíněné lokality (pozn. soudu - lokalita plochy bydlení Z1, Z1a a Z1b společně s územní rezervou R1) by znamenaly nutnost úpravy (rozšíření) mnohem delších úseků místních komunikací a zasáhly by mnohem více vlastníků pozemků, nebo by vyvolaly nutnost zásahu do zvláště chráněných území přírody, do evropsky významné lokality, do lokality bývalé skládky, do prvků územního systému ekologické stability apod.“ K námitce nedostatečné šíře a členitosti předmětné obecní cesty odpůrce uvedl, že právě proto dochází k jejímu rozšíření. K námitce zhoršení životního prostředí odpůrce uvedl, že tyto věci budou řešeny v následných řízeních. K námitce ochranného pásma studně odpůrce citoval vyjádření Magistrátu Města Frýdek-Místek, odboru životního prostředí z 15. 6. 2015, který uvedl, že „již v době před budováním studny procházela podél studny komunikace, sloužící jako příjezd k několika rodinným domům. Jedná se o málo frekventovanou pozemní komunikaci (...). Míra znečištění srážkových vod je u takových komunikací nízká. Prostor mezi místní komunikací a studnou pak tvoří zatravněný pozemek, který působí jako filtr pro případné znečištění srážkových vod. Rovněž odborně provedené studna by měla mít těsnící vrstvu, bránící průniku srážkových vod do studny. Vzhledem k výše uvedenému je vodoprávní úřad toho názoru, že ochranné pásmo studny sice částečně zasahuje do místní komunikace, podzemní vody ve stávající studni však nejsou ohroženy“. Odpůrce dále poukázal na to, jde o studnu na užitkovou vodu. K jiné variantě dosažení přístupu k novostavbám odpůrce konstatoval, že „spatřuje vymezení veřejně prospěšné stavby v uvedené lokalitě jako jediné možné řešení dopravní komunikační rezervy pro případný budoucí rozvoj v lokalitě R1 určené jako stavební rezerva“ Uvedl, že obecní cesta bude zpevněna asfaltovým povrchem a rozšířena, což podle něj „zvýší komfort obyvatel v dané lokalitě“, dále poukázal na průběh vykupování pozemků k rozšíření komunikace.
20. V posuzovaném územním plánu tak byla vymezena veřejně prospěšná stavba VD3 – rozšíření místní komunikace na zastavěnou plochu Z11 v místě stávající obecní cesty, kolem a částečně přes pozemky navrhovatelů, v délce cca 400m. Představuje napojení pro plochu bydlení a rezervu plochy bydlení R1, které částečně kopírují funkční plochy bydlení v čistě rodinných domech (B) vymezenými původním územním plánem z roku 2002, nicméně rozlohou jsou plochou menší o nově vymezenou plochu NS – plocha smíšená nezastavitelného území. Na stávající silniční systém je veřejně prospěšná stavba místní komunikace napojena v jednom bodě, na ulici x u pozemků navrhovatelů.

K jednotlivým žalobním námitkám:

21. Jak bylo uvedeno výše, v územním plánu z roku 2002 odpůrce vymezil veřejně prospěšnou stavbu D17 za účelem zajištění dopravní obslužnosti zde nově vymezené plochy bydlení (B). Tato veřejně prospěšná stavba částečně překrývala nyní vymezenou veřejně prospěšnou stavbu VD3. V tom lze odpůrci přisvědčit. Nicméně nelze přehlédnout, že původní veřejně prospěšná stavba místní komunikace byla značně delší, než je komunikace vymezená posuzovaným územním plánem, a vedla nejen horní variantou („kolem křížku“ k ulici U x), ale obsahovala i odbočku, takže celkem předpokládala tři napojení na stávající silniční systém. V nyní posuzovaném územním plánu je napojení předpokládáno pouze v jednom bodě. Byť došlo k omezení nově vymezených ploch bydlení oproti původnímu územnímu plánu z roku 2002, přesto snížení počtu napojovacích bodů představuje podstatnou změnu v koncepci rozvoje předmětné lokality a nelze tedy souhlasit s odpůrcem, že námitky měli navrhovatelé vznést zejména při projednávání územního plánu z roku 2002 a že je nutné chránit důvěru ostatních vlastníků ve stávající uspořádání. Zmenšení napojované obytné plochy je nadto pouze dočasné, když část původní zóny bydlení v rodinných domech (B) se změnila na rezervu bydlení R1, jejíž využití na bydlení a vyřešení, jejíž obslužnosti pouze spornou rozšířenou obecní cestou předpokládá i odpůrce ve shora uvedeném vypořádání námitek navrhovatelů, přičemž souhrn obytných ploch Z1, Z1a R1 je pouze o málo menší, než původně vymezená zóna bydlení. Za této situace krajský soud považuje vypořádání námitek navrhovatelů za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Omezením napojovacích bodů jen do bodu jediného v místě, kde jsou předmětné pozemky navrhovatelů, dojde ke změně zásahu do jejich práv a vážení veřejného zájmu na dopravní obslužnost a zásahu do vlastnického práva navrhovatelů, které odpůrce provedl při vypořádání jejich zcela konkrétních námitek, je obecné a tudíž nepřezkoumatelné. Má – li odpůrce za to, že nová varianta je „nejlepší variantou“, protože u jiné varianty *„by znamenaly nutnost úpravy (rozšíření) mnohem delších úseků místních komunikací a zasáhly by mnohem více vlastníků pozemků, nebo by vyvolaly nutnost zásahu do zvláště chráněných území přírody, do evropsky významné lokality, do lokality bývalé skládky, do prvků územního systému ekologické stability apod.“* je pro přezkoumatelnost jeho závěru nutno, aby konkrétně uvedl, které úseky místních komunikací by bylo nutno rozšířit a do kterých konkrétních vlastnických práv by bylo zasaženo, a to ve vazbě na již v územním plánu z roku 2002 přijaté řešení daného území, tak aby bylo možno vskutku poměřit případný zásah do práv jednotlivých subjektů. Mělo – li být jinou variantou zasaženo do zvláště chráněných území přírody, do evropsky významné lokality, a do prvků územního systému ekologické stability, je nutno uvést, které lokality má odpůrce na mysli, neboť ze samotného územního plánu nic vyčíst nelze. Námitka nepřezkoumatelnosti vypořádání námitek navrhovatelů a odůvodnění přijatého řešení ve vztahu k přiměřenosti dopadů přijatého řešení do práv navrhovatelů a veřejného zájmu je tak důvodná.
22. Za důvodnou považuje krajský soud rovněž námitku nepřezkoumatelnosti vypořádání námitek zásahu do ochranného pásma studny navrhovatelů, neboť stanovisko Magistrátu Frýdek Místek, odboru životního prostředí, nijak nezohledňuje změnu využití obecní cesty a vychází ze stavu, kdy cesta je málo využívána (málo frekventovaná). Odpůrcem přijaté řešení však předpokládá, že napojení obytných ploch Z1 a Z1a a v budoucnu případně využití rezervy bydlení R1, povede pouze po rozšířené stávající obecní cestě přes ochranné pásmo studny a oproti stávajícímu stavu tak lze logicky předpokládat navýšení provozu na této komunikaci, což je konečně podstatou námitek navrhovatelů. Stav, kdy

komunikace je nyní málo frekventovaná, tak pro posouzení dopadů rozšíření stávající obecní cesty není nijak relevantní. Vypořádání námítky je tak nedostatečně odůvodněno, a proto je nepřezkoumatelné.

23. Krajský soud proto dospěl k závěru, že vypořádání vznesených námitek a tím odůvodnění přijatého řešení vymezení zastavitelné plochy Z11 jako veřejně prospěšné stavby VD3 je pro svou obecnost nepřezkoumatelné, když odpůrce nevyjádřil dostatečně rozhodovací důvody pro přijetí sporné úpravy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008 č. j. 1 Ao 3/2008 – 136) a námítky navrhovatelů dostatečně konkrétně a určitě nevypořádal, když při vypořádání námitek se uplatní požadavky na odůvodnění odpovídající správnímu rozhodnutí, neboť se již minimálně z formálního hlediska o rozhodnutí jedná (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010 – 169, bod 154. odůvodnění), když samostatný přezkum rozhodnutí o námitkách je rozhodnutím rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2016 č. j. 4 As 217/2015-182 vyloučen. Námitka navrhovatelů je tak důvodná a krajský soud napadený územní plán v části vymezující zastavitelnou plochu Z11 a veřejně prospěšnou stavbu VD3 zrušil postupem podle §101d odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního.
24. S ohledem na nepřezkoumatelnost odůvodnění posuzovaného územního plánu se krajský soud více nezabýval odůvodněním nepřijetí jiné varianty napojení obytných ploch Z1 a Z1a a rezervy bydlení R1, když vypořádání této žalobní námítky úzce souvisí s nepřezkoumatelným odůvodněním změny přijatého řešení území bývalým územním plánem z roku 2002 a proporcionality přijatého řízení, jak je uvedeno v bodě 23 tohoto rozsudku.
25. Ostatní námítky procesního charakteru krajský soud nepovažuje za důvodné, neboť navrhovatelé nijak neuvedli, jak se případné vytykané pochybení dotkne jejich hmotných veřejných subjektivních práv. Návrh na zrušení opatření obecné povahy je procením prostředkem ochrany proti výslednému opatření obecné povahy, nikoliv proti procesu jeho přijímání (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2006, č. j. 2 Ao 2/2006-621) a důvod ke zrušení opatření obecné povahy proto může zavdat jen pochybení závažného rázu, které reálně mohlo vést k zásahu do hmotných veřejných subjektivních práv navrhovatele (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, bod 41, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2010, č. j. 1 Ao 3/2010 – 161, bod 24), a to k zásahu prostřednictvím výsledného opatření obecné povahy. Navrhovatelé konkrétní zásah do svých veřejných subjektivních práv v důsledku namítaného procesního pochybení netvrdili, a soud proto jejich námitku nepovažuje za důvodnou.
26. Vzhledem k tomu, že krajský soud shledal důvodné námítky navrhovatelů týkající se zastavitelné plochy Z11 jako veřejně prospěšné stavby VD3, v této části opatření obecné povahy – územní plán zrušil a vrátil odpůrci k dalšímu řízení. Ve zbývajících částech požadavku na zrušení celého územního plánu návrh zamítl jako nedůvodný, neboť ke zbývajícím částem územního plánu navrhovatelé žádné námítky nevznesli.
27. V řízení byli navrhovatelé i odpůrce procesně úspěšní pouze částečně. Soud přihlédl k tomu, že by navrhovatelé požadovali zrušení celého územního plánu, své námítky

koncentrovali pouze do té části, ve které byli skutečně procesně úspěšní, a jich se týkala rovněž procesní obrana odpůrce. Za této situace by přiznání náhrady nákladů řízení – byť formálně převážně – úspěšnému odpůrci bylo v rozporu s faktickým úspěchem ve věci na straně navrhovatelů, a proto soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 20. listopadu 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu